

...

A közúti veszélyeztetés büntette és további bűncselekmény miatt vádlott ellen a Szi Járásbíróságon 2.B.266/2020. szám alatt indult büntetőügyben a Szi Járásbíróság Szon, 2020. szeptember hó 15. napján, 2020. október hó 27. napján és 2021. június 8. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi 32. sorszámú

í t é l e t e t:

vádlott vádlott – .

..

bűnös: közúti veszélyeztetés büntetében (Btk. 234.§ (1) bekezdés).

Ezért őt a bíróság 150 (százötven) napi tétel pénzbüntetésre ítéli.

A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.500,- (ezerötszáz) Ft-ban állapítja meg.

Az így kiszabott összesen 225.000,- (kettőszázhuszonötezer) Ft pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A bíróság a pénzbüntetés megfizetésére 10 (tíz) havi részletfizetést engedélyez oly módon, hogy a vádlott köteles minden hónap 15. napjáig 22.500.- - 22.500.- (huszonkettőezer-ötszáz – huszonkettőezer-ötszáz) forintot megfizetni. Az első részlet esedékessége az ítélet jogerőre emelkedését követő hónap 15. napja.

A bíróság a vádlottat az ellene emelt közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntetének (Btk.310.§ (1) bekezdés c.) pontja, Btk. 311.§) vádja alól felmenti.

Kötelezi a bíróság a vádlottat 71.386.- (Hetvenegyezer-háromszáznolcvanhat) Ft bűnügyi költségnek az állam részére történő megfizetésére.

INDOKOLÁS

[1] A SZ Járási Ügyészség KV.5160/2018/11. számú vádiratában vádlott vádlottat a 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 234.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő közúti veszélyeztetés büntetével és a Btk.311.§ és a Btk.310.§ (1) bekezdés c.) pontja szerint minősülő közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntetével vádolta.

[2] A Szi Járásbíróság a 2020. május 21. napján kelt 00. számú büntetővégzésével vádlott vádlottal szemben a Btk. 234.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő közúti veszélyeztetés büntetével és a Btk.311.§ és a Btk.310.§ (1) bekezdés c.) pontja szerint minősülő közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntette miatt 1 év – börtön fokozatú – szabadságvesztést és 1 év közúti járművezetéstől eltiltást szabott ki. A szabadságvesztés végrehajtást 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a szabadságvesztés utólagos végrehajtása esetére a feltételes szabadság legkorábbi időpontjáról, illetve kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség viselésére. A büntetővégzést a bíróság a vádlott tárgyalás tartása iránti kérelme alapján, 2020. szeptember 15. napján tartott előkészítő ülésen a 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 746.§ (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte.

[3] A bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az alábbiakat állapította meg:

[4] vádlott vádlott nő, családi állapotú, kiskorú gyermek tartásáról nem gondoskodik. A vádlott legmagasabb iskolai végzettsége az általános iskola 8 osztálya. A vádlott az Intézetben dolgozik kertészként, havi nettó jövedelme 170.000,- - 180.000,- Ft. Vagyonát képezi egy budapesti és egy b-i ingatlan 1/2 tulajdoni hányada, valamint egy D típusú személygépkocsi. Tartozása OTP lakásfelújítási hitelből áll fenn, melynek törlesztő részlete havonta 35.000,- Ft.

[5] A vádlott 1982. október 19. napja óta rendelkezik „B1”, „B” „Mgv” „T”, „F”, „K” és „AM” kategóriákra érvényes vezetői engedéllyel. Szabálysértési eljárás ellene a jelen eljárás tárgyát képező cselekményt megelőző 2 évben nem indult.

[6] A vádlott büntetlen előéletű.

[7] vádlott vádlott 2018. november 22. napján 04.50 óra körüli időben az 000000 forgalmi rendszámú, Peugeot Expert típusú személygépkocsit vezette K irányából M felé, a 7-es számú főúton, B lakott területén belül.

[8] A vádlott haladása során utolérte a K.L utca és az O út kereszteződésénél lévő autóbuszöbölben tartózkodó, tanúl által vezetett, 0000000 forgalmi rendszámú, Ikarus gyártmányú, menetrendszerint közlekedő autóbust. Amikor az autóbusz megkezdte a kihaladást az autóbuszöbölből, akkor haladt el a vádlott az autóbusz mellett hangjelzéssel figyelmeztetve az autóbust a haladására. A vádlott ezt követően azonban lassított, és miután az autóbusz az öbölből kihaladt és a forgalmi sávjában közlekedett, a vádlott az autóbusz előtt egy alkalommal indokolatlanul vészfékezett, hirtelen megállásra kényszerítve ezzel az autóbust. Az autóbuson körülbelül 10-15 fő utazott, mindannyian ültek, azonban a hirtelen fékezés hatására többen előrebuktak.

[9] A vádlott a szándékos és indokolatlan vészfékezéssel megszegte a KRESZ 27. § (3) bekezdésében foglaltakat, az autóbuson utazó személyek, valamint tanúl testi épségét veszélyeztette.

[10] Ezt követően a vádlott a b-i vasútállomásra hajtott, és személygépkocsijával a parkolóban leparkolt. Nem sokkal később tanúl is megérkezett az autóbusszal, majd az ekkor még a személygépkocsiban ülő vádlotthoz ment, kiabálva szóváltotta a fenti közlekedési incidenst és azt, hogy a vádlott miért nem adott neki elsőbbséget az autóbuszöbölből történő kihajtás során.

[11] A vádlott rövid idő elteltével az autóból kiszállt, melyet csak úgy tudott megtenni, hogy az ajtónyitás miatt tanúl hátrébb lépett. Ezt követően tanúl és a vádlott között hangos szóváltás alakult ki, majd a vádlott egy ízben két kezével mellkasánál fogva meglökte tanúl autóbuszvezetőt.

[12] vádlott vádlott a tárgyaláson tagadta bűnösségét, arra hivatkozott, hogy amikor elhaladt az autóbusz mellett, még csak szeretett volna az autóbusz kiindulni, de még nem indult el. Folyamatosan haladt, a busz irányjelzővel sem jelezte, hogy ki akarna haladni, és úgy ment el mellette, hogy végig a saját sávjában volt. Tagadta azt, hogy áthaladt volna a záróvonalon. Elmondta, hogy a biztonság kedvéért kicsit balra kormányzott, de ez már akkor történt, amikor elhagyta az autóbust, ekkor kb. 30-40 km/h-val haladhatott. Visszanézett a visszapillantó tükörbe, és akkor még azt látta, hogy bár megmozdult az autóbusz, de ugyanúgy a megállóban volt. Elmondta a vádlott, hogy miután elhaladt a busz mellett, az autóbusz vezetője felkapcsolta a reflektort, ezért finoman rálépett a fékpedálra, levette a gázzal a lábát, és próbált fékezni, talán két alkalommal, mivel az autóbusz vezetője folyamatosan távolsági fényszórót használt, ami elvakította a vezetésben. Elmondta vádlott vádlott, hogy a busz nem érte őt utol, talán 20 méter lehetett közöttük, így fékezésre a buszt nem kényszerítette. Ezt követően bement az állomásra, majd a vasútállomáson beült mellé a

korábban az autóbuszon utazó tanú vele beszélgetett. Ekkor tanú bekopogtatott az ablakon, ezzel mondta a magáét, trágárságokkal illette őt, ezért ő felhúzta az ablakot, mivel nem akarta hallani. Miután mennie kellett a vonathoz, többször szólt a sértettnek, hogy álljon félre, mivel annyira a gépkocsi mellett állt, hogy ki sem tudta nyitni az ajtót. Elmondta, hogy egy ujjal sem nyúlt a sértetthez, őt nem bántalmazta.

[13] Vallomástételekor a vádlott később úgy nyilatkozott, hogy a gyalogátkelőhely előtt fékezett amiatt, mivel az autóbusz használta a távolsági fényszórót, azonban ez sem egy hirtelen fékezés volt, hanem egy lassító fékezés, hogy meg tudjon állni, ha valaki a gyalogátkelőhelyen át akar menni, egyébként ott volt is egy kerékpáros, akit át kellett engednie, azonban elegendő volt lassítania.

[14] A bíróság a tárgyaláson ismertette a vádlott azon nyomozati vallomását, miszerint amikor elhaladt az autóbusz mellett és egyvonalban volt a busz elejével, akkor észlelte, hogy a buszsofőr balra kihúzza a kormányt, ekkor valóban balra rántotta a gépkocsiját, és lehet, hogy átment a záróvonalon, de csak azért, hogy ne menjen neki a busz. Ezen ismertetésre a vádlott a tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy „lehet, hogy ez is volt”.

[15] Ezt követően a bíróság ismertette a vádlott azon nyomozati vallomását, miszerint a busz reflektorát felkapcsolta, mire ő fékezett, majd a busz ekkor levette a reflektort, majd pár méter múlva ismét felvette. Ekkor ismét levette a lábát a gázzól, fékezett, mint egy jeleznén neki, hogy nem lát semmit. Erre a vádlott úgy nyilatkozott, hogy már nem emlékszik a történetekre, azonban hangsúlyozta, hogy nem kényszerítette vészfékezésre az autóbust, soha nem került olyan közel hozzá, hogy az autóbusznak fékeznie kelljen, kivéve, amikor az autóbuszöbölből el akart indulni.

[16] A vádlott a tárgyaláson abban is módosította a vallomását a nyomozati vallomásához képest, miszerint nem az autóbusz mögött haladt a K.L utcában, hanem amikor ő kifordult a K. utca és ...számú út kereszteződésében, akkor az autóbusz kb. 800 méter távolságban volt, amikor először meglátta az autóbust, akkor az már benn állt megállóban.

[17] A fentiek alapján rögzíthető, hogy a vádlott nyomozás során és tárgyaláson tett vallomása több ponton is ellentmondó. Ellenmondóan nyilatkozott avonatkozásban, hogy a busz mögött haladt-e vagy először a buszmegállóban látta meg az autóbust, illetve a nyomozás során úgy nyilatkozott, hogy a reflektor felkapcsolása miatt fékezett, míg a tárgyaláson ezt már akként módosította, hogy a gyalogátkelőhely előtt kellett fékeznie egy átkelő kerékpáros miatt.

[18] A vádlott vallomásával áll ellentétben tanú tanú vallomása, aki elmondta, hogy B-n közlekedett az autóbusszal, a buszöbölben belenézett a tükörbe, irányjelzett, és elakart indulni, bár látta, hogy jön egy autó, azonban tisztában volt azzal, hogy a KRESZ szerint ez

az autó lassításra köteles, hogy kiengedje őt. Emlékezete szerint már kihaladt a buszöbölből, amikor bevágódott eléje ez a gépkocsi, ekkor ő már az autóbusszal, annak teljes terjedelmével a forgalmi sávban haladt. Mikor bevágott elé ez a gépkocsi, vészfékeznie kellett kb. 30-40 km/h sebességről. Mikor ezt követően újból elindult a busszal, akkor ez a gépkocsi ismét fékezett előtte, kb. 40 km/h sebességről kellett szintén állóra fékeznie, ezt a vészfékezést sem indokolta a személygépkocsi részéről semmi. Elmondta tanúl tanú, hogy mindkét fékezés esetében megkérdezte az utasoktól, hogy megsérültek-e, később hallotta, hogy egy utas kiesett az ülésből.

[19] A bíróság ismertette tanúl nyomozás során tett vallomását, mikor úgy nyilatkozott, hogy első alkalommal 15-20 km/h sebességről kellett megállítani hirtelen vészfékezéssel az autóbust, míg második alkalommal is 20 km/h sebességről kellett állóra fékeznie a busz, azonban erre a tanú úgy nyilatkozott, hogy már nem emlékszik pontosan a sebességre. Arra a tanú már nem emlékezett, hogy a távolsági fényszóróját használta-e azt megelőzően, amikor a vádlott fékezésre kényszerítette. tanúl tanú azt is állította, hogy a járdaszigetnél a vádlott áthaladt a bal oldali forgalmi sávba, és úgy került ki a járdaszigetet, mikor bevágott elé.

[20] Elmondta tanúl tanú vallomásában, hogy a vasútállomáson bement a parkolóba, kiszállt a buszból, és odament a személygépkocsihoz, hogy azt lefényképezze, ekkor még annak vezetője benn ült a gépkocsiban. A vádlott elkezdte őt kioktatni és lökdösni, egynél több alkalommal ütötte meg, arra azonban már nem emlékezett, hogy hány alkalommal, illetve, hogy ez a lökés egy vagy két kézzel történt-e, csak arra, hogy szemben állva a mellkasánál lökte meg. A bíróság tanúl tanú kihallgatását teljes mértékben nem tudta foganatosítani a tárgyaláson, tekintettel a sértett indulatos magatartására, a tárgyaláson nehezményezte a hozzá intézett kérdéseket, azokat minősítette, felindultan, erős hangnemben beszélt és gesztikulált.

[21] A közúti veszélyeztetés büntette kapcsán a bíróság tényállását tanú2s, tanú3 és tanú4, és részben tanúl tanúk vallomására alapította szemben a vádlott tagadó vallomására.

[22] tanú2s tanú elmondta, hogy az autóbusz leghátuljánál ült, a busz hátulja magasított volt, így kilátott előre. Amikor az O úti megállóból az utasok felszállását követően elindult a busz, közben egy zárt kisteherautó előzte a buszt, amit dudálással jelzett. A dudálás akkor történt, amikor indult ki az autóbusz a megállóból, félig még benn volt az öbölben, félig pedig kint. Elmondta tanú2s tanú, hogy miután elindult a busz, valamilyen oknál fogva ez a kisteherautó lassan haladt, majd fékezett is. Ez a fékezés nem annyira vészfékezés jellegű volt, de intenzívebb fékezésnek volt minősíthető. A fékezéskor az utasok előre dőltek, azonban senki nem esett el a buszon, illetve senki nem esett ki az ülésből.

[23] A bíróság ismertette tanú2s tanú nyomozás során tett vallomását, melyben úgy nyilatkozott, hogy a busz a kihaladását követően nem tudott felgyorsítani, legfeljebb 30 km/h-

ra, mivel ott volt előtte a fehér dobozos autó, majd a következő pillanatban azt látta, hogy „a fehér kisdobozos autó satuféket nyom”, és amiatt a buszvezető is hirtelen fékezett, a fékezés következtében mindenki előre bukott, aki ült a buszon, álló utasok nem voltak. Ezen vallomását tanú2s tanú a tárgyaláson fenntartotta azzal, hogy ha nem figyel az autóbusz vezetője, akkor nekiütközhetett volna a kis dobozos teherautónak.

[24] Elmondta még tanú2s tanú, hogy az autóbuszöbölnél amikor került el a vádlott az autóbust, akkor ráhaladt a záróvonalra, de erre azért volt szükség, mivel az autóbusz megkezdte a kikanyarodást.

[25] Szintén a vádlott bűnösségét támasztja alá tanú3 tanú vallomása is, aki elmondta, hogy két fékezésre emlékszik az autóbusz részéről, és volt egy dudálás is. Elmondta vallomásában, hogy amikor pont haladtak volna ki a buszmegállóból, a megállóból történő kiállás közben haladt el mellettük egy fehér kis dobozos autó. Ezt követően látta, hogy a féklámpa felvillan, fékezett ez a fehér kisteherautó, minek következtében a busz is állóra fékezett. Fenntartotta a nyomozás során tett azon vallomását, hogy az autóbuszöbölnél történő kihaladást követően az autóbusz felgyorsított, majd hirtelen lefékezett teljesen állóra, ekkor előre nézve az első szélvédőn azt látta, hogy a fehér dobozos autó az autóbusz előtt van, ebből sejtette, hogy amiatt kellett a busznak fékeznie. Fenntartotta azon nyomozás során tett vallomását is, hogy ezt követően a busz ismét elindult nagyon lassan, majd ismét hirtelen hatalmasat fékezett állóra, ekkor meg is kellett kapaszkodnia, hogy az ülésből előre ne essen. Elmondta tanú3 tanú, hogy a fékezést követően látta a gépkocsi féklámpáját.

[26] A bíróság felolvasás útján tette eljárás anyagává tanú4 tanú vallomását, aki elmondta, hogy az O. úti autóbuzsmegállóban állt a busz, amikor arra lett figyelmes, hogy egy fehér dobozos autó nagyon dudált, majd beállt busz elé, azt nem engedte elindulni, ezt követően elindult a gépkocsi, a busz is lassan, majd az autóbuzs hirtelen nagyot fékezett, ekkor előre nézett, és azt látta, hogy a fehér dobozos autó ott van a busz előtt, teljesen egyértelmű volt számára, hogy a fehér dobozos autó miatt kellett fékeznie a buszsofőrnek, ami miatt majdnem leestek az autóbuzs ülésről. Elmondta tanú4 tanú a nyomozás során, hogy a vasútállomáson leszállva az autóbuzsról a peronhoz ment, még ott is hallani lehetett, ahogy a buszsofőr és a fehér dobozos autó vezetője kiabál egymással.

[27] A bíróság a fenti bizonyítékok alapján kétséget kizáróan nem látta bizonyítottnak, hogy a vádlott átlépte volna a záróvonalat. A vádlott tagadta ezt a tényt, hangsúlyozta, hogy a saját sávjában maradt, bár az autóbuzs megmozdult, azonban még nem hajtott ki az autóbuzs öbölből. Az ő vallomásával áll ellentétben tanú1 tanúvallomása, aki úgy nyilatkozott, hogy már az autóbuzs teljes terjedelmével kihajtott az autóbuzsöbölből a forgalmi sávba, amikor elhaladt mellette és bevágott elé a vádlott. A vádlott és tanú1 tanú vallomásával áll ellentétben a teljesen kívülállónak tekinthető tanú2s és tanú3 tanúk vallomása. tanú2s tanú úgy nyilatkozott, hogy félig volt kinn a busz a vádlott elhaladásakor, illetve amikor megkezdte a busz a kikanyarodást, akkor hajtott el mellette a vádlott, ezért hajtott rá a záróvonalra, míg tanú3 tanú úgy nyilatkozott, hogy pont haladtak volna ki az autóbuzs öbölből, amikor dudálással elhaladt mellettük a vádlott. A bíróság álláspontja szerint ezen

bizonyítékok alapján kétséget kizáróan azt nem lehet megállapítani, hogy a vádlott átlépte a záróvonalat, ezt az elfogulatlannak tekinthető, kívülálló tanú2s és tanú3 tanúk vallomása alapján sem lehet kétséget kizáróan megállapítani.

[28] Amennyiben megállapítható is lenne, hogy a vádlott ráhaladt a záróvonalra, figyelemmel arra, hogy tanú1 tanú – vallomása szerint - bár látta a vádlott közeledését, azonban úgy ítélte meg, hogy köteles elsőbbségadásra, köteles lassításra, hogy őt kiengedje az autóbuszöbölből, így azt sem lehet teljes mértékben kizárni, hogy az autóbusz féktávolságon belül kezdte meg az autóbuszöbölből történő kihaladását, ezért ezen megállapítást – miszerint a vádlott átlépte a záróvonalat - a bíróság mellőzte a tényállásából, illetve nem róta a vádlott terhére.

[29] A vádlott tagadta azt, hogy hirtelen fékezett volna az autóbusz előtt, állítása szerint a busz őt nem érte utol, fékezésre nem kényszerítette, hiszen kb. 20 méter lehetett közöttük a távolság. Azt a vádlott elismerte, hogy két alkalommal fékezett, de ezek sem voltak vészfékezés jellegűek, és csak azért fékezett, mivel a busz távolsági fényszórót használt, ami őt zavarta a vezetésben. A vádlott vallomásával áll ellentétben tanú1 tanú vallomása, aki két nagy hirtelen vészfékezéstről számolt be, az egyik akkor történt, miután az autóbuszöbölből kihajtott és bevágott elé a vádlott, ezt követően pedig későbbi haladása során. A vádlott vallomásával áll ellentétben tanú2s tanú vallomása, e vonatkozásban a bíróság tényállását az elfogulatlan tekinthető és kívülálló tanú2s tanúvallomására alapította, aki elmondta, hogy miután kikerülte a buszt, a vádlott nem távolodott tőle, hanem egyszer csak vészfékezett, ami miatt az autóbusz is hirtelen fékezett, melynek következtében az utasok előredőltek. tanú2s tanúval egyezően nyilatkozott tanú4, aki egy hirtelen, nagy erejű fékezéstről számolt be, amikor a fehér kis dobozos autó ott volt az autóbusz előtt. tanú3 tanú tanú1 tanúval egyezően szintén két fékezéstről számolt be, emlékezete szerint az első fékezés enyhébb volt, míg a második erősebb, utóbbinál látta az autóbusz előtt a fehér kis dobozos autót.

[30] A bíróság álláspontja szerint az elfogulatlannak tekinthető tanú2s, tanú3 és tanú4 tanúk vallomása alapján megállapítható a vádlott vallomásával ellentétben, hogy történt a vádlott részéről olyan hirtelen vészfékezés, amely hirtelen fékezésre kényszerítette az autóbust is, és erre a vészfékezésre közvetlenül az autóbusz előtt került sor, hiszen a tanúk arról számoltak be, hogy látták a fehér kis dobozos autót az autóbusz előtt.

[31] A bíróság azonban tanú2s és tanú4 tanúk vallomásaira figyelemmel kétséget kizáróan egy fékezést tudott megállapítani a vádlott részéről, ezen tanúk egy fékezéstről számoltak be, míg tanú1 és tanú3 tanúk két fékezéstről. A kétséget kizáróan nem bizonyított tényeket a vádlott terhére értékelni nem lehet (Be.7.§ (4) bekezdés), így a bíróság egy fékezést rögzített a tényállásában.

[32] A bíróság a fentiek alapján kétséget kizáróan bizonyítottnak látta, hogy a vádlott megszegte a KRESZ 27.§. (3) bekezdésében foglaltakat, amely kimondja, hogy a jármű sebességét hirtelen fékezéssel csökkenteni csak abban az esetben szabad, ha ezt a személy- vagy vagyonbiztonság megóvása szükségessé teszi. A bíróság kétséget kizáróan bizonyítottnak látta, hogy a vádlott indokolatlanul vészfékezett az autóbusz előtt, és ezzel az autóbuzson ülő utasok testi épségét veszélyeztette.

[33] A bíróság a vasútállomáson történtek kapcsán meghallgatta tanúként tanú 5-t, aki elmondta, hogy az állomás épülete előtt dohányzott, amikor azt látta, hogy a buszsofőr odament a vádlott autójához, és kérdőre vonta a még az autóban ülő vádlottat, a csukott ajtónál kiabálva, hogy mit történt korábban, valamilyen fékezésről volt szó. Ekkor a vádlott kicsapta az ajtót, amitől a buszsofőr hátrahőkölt. A vádlott először próbált higgadt maradni, azonban miután kiszállt, már indulatosabb volt. tanú5 tanú elmondta, hogy a buszsofőrt a vádlott meglökte, a buszsofőr nem lökött vissza, a pontos lökések számára már a tárgyaláson nem emlékezett, csak arra, hogy két kézzel lökte mellkason a vádlott. tanú5 tanú a tárgyaláson fenntartotta a nyomozás során tett vallomását, miszerint ha nem nyitja rá a sértettre az ajtót a vádlott, akkor nem tudott volna kiszállni a gépkocsiból, illetve hogy a vádlott részéről csupán egy lökés volt. tanú5 tanú fenntartotta azon vallomását is, hogy az autóbusz vezetője azt nehezményezte, hogy a vádlott miért nem engedte ki az autóbuzsmegállóból. tanú5 tanú a tárgyaláson elmondta, hogy a vádlott részéről a lökés úgy történt, hogy nem kellett odalépnie a buszvezetőhöz, hanem állt és álló helyzetből ellökte magától.

[34] A bíróság meghallgatta tanúként tanú 6-t, aki úgy nyilatkozott, hogy a vádlott nem lökte meg tanú1et, közöttük fizikai kontaktus nem alakult ki. A bíróság a tanú vallomását elvetette, mivel a közúti veszélyeztetés kapcsán általa előadottak alapján teljesen elfogulatlanak nem tekinthető, vallomása ellentmondásos, a nyomozati vallomásával nagy mértékben ellentmondó volt. tanú6 a tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy utazása során kellett a busznak hirtelen fékeznie, de ez nem volt szokatlan tanú1 vezetési stílusa miatt, míg a nyomozás során úgy vallott, hogy utazása során nem tapasztalt semmi különöset, rendesen kiértek az állomásra, ami ellentmond valamennyi meghallgatott tanú vallomásával.

[35] A bíróság a vádlott és tanú5 tanú vallomása alapján kétséget kizáróan bizonyítottnak látta, hogy tanú1 indulatosan kiabált az autójában ülő vádlottnak, illetve hogy olyan közel állt meg a vádlott ajtaja mellett, hogy csak úgy tudott kiszállni a vádlott, hogy a sértettnek hátra kellett lépnie.

[36] Bár a vádlott tagadta, hogy meglökte volna a sértettet, azonban a tagadásával áll ellentétben tanú1 és tanú5 tanú vallomása. A bíróság e körben tényállását az elfogulatlanak tekinthető tanú5 tanú vallomására alapította, tekintettel arra, hogy a tanú vallomásában nemcsak a vádlottat terhelő, hanem az őt mentő körülményeket is előadta.

[37] A Btk. 310.§ (1) bekezdés c) pontja kimondja, hogy aki hivatalos személyt eljárás alatt, illetve emiatt bántalmaz, elköveti a hivatalos személy elleni erőszak bűntettét. A Btk. 311.§ alapján a Btk. 310.§ szerint büntetendő, aki az ott meghatározott bűncselekményt közfeladatot ellátó személy ellen követi el. A Btk. 459.§ (1) bekezdés 12. pontjának n) alpontja szerint közfeladatot ellátó személynek minősül a közösségi közlekedési eszközt működtető gazdálkodó szervezetnél végrehajtoi feladatot ellátó személy e tevékenysége során.

[38] Bár a közfeladatot ellátó személyt ezen fokozott védelem nem csak szigorúan az eljárása során, hanem egész munkaideje alatt is megilleti, amennyiben intézkedést éppen nem hajt végre, azonban a fokozott büntetőjogi védelem a közfeladatot ellátó személyt csak a jogszerű eljárása során illeti meg, amelyhez minden olyan cselekmény hozzátartozik, melyet feladatai teljesítése során kifejt.

[39] Jelen esetben megállapítható, hogy a sértett a személyszállítás befejezését követően ment oda a vádlotthoz, és kérte számon őt, azonban a bíróság álláspontja szerint ezen magatartásával kilépett abból a fokozott büntetőjogi védelemből, amely őt korábban megillette. Ezen számonkérés nem tartozott a jogszerű eljárásába, így a fokozott büntetőjogi védelem ennek során nem illette őt meg.

[40] A bíróság ezt követően vizsgálta azt is, hogy a vádlott cselekménye megvalósít-e bármilyen más bűncselekményt.

[41] A Btk. 239.§ (1) bekezdése szerint garázdaság vétségét követi el az, aki olyan kihívóan közösségellenes erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen. A bíróság álláspontja szerint jelen esetben a kihívó közösségellenesség a vádlott magatartásából hiányzott, hiszen a lökésre személyes indítatásból került sor, a sértett ment oda a vádlotthoz, adat van arra, hogy a vádlott másképp nem is tudott volna kiszállni az autóból csak úgy, hogy kinyitva az ajtót a sértettnek hátra kellett „hőkölnie”, illetve a vádlott nem lépett a sértett felé, csupán álló helyzetében toló mozdulatot kellett tennie, tehát olyan közel volt hozzá a sértett, hogy vonatkozásában felmerül a jogos védelmi helyzet. Ekörben a bíróság utal arra, hogy a sértett a tárgyaláson hozzá intézett kérdések miatt is olyan indulatos állapotba került, hogy az ő kihallgatását teljes mértékben foganatosítani nem is lehetett. Az a tény, hogy a sértett olyan közel állt a vádlotthoz, hogy ő felé még lépést sem kellett tennie ahhoz, hogy eltolja magától, a tárgyaláson tapasztalt emelt hangnem, agresszív fellépés és gesztikuláció folytán a bíróság úgy ítélte meg, hogy a vádlott jogos védelmi helyzetben is volt, amikor magától a sértettet eltolta.

[42] A fentiek alapján tehát a bíróság vádlott vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 234.§. (1) bekezdésébe ütköző közúti veszélyeztetés bűntettében, míg az ellene emelt, a Btk. 311.§-ba ütköző és a Btk. 310.§ (1) bekezdés c) pontja szerint minősülő közfeladatot ellátó

személy elleni erőszak büntettének vádja alól bűncselekmény hiányában – figyelemmel a Be.566.§ (1) bekezdés a.) pontjára - felmentette.

[43] A büntetés kiszabása körében a bíróság enyhítő körülményként értékelte a vádlott javára a cselekmény óta eltelt jelentős időmúlást, mely a vádlottnak nem volt felróható, azt, hogy 1982. óta rendelkezik vezetői engedéllyel, ennek ellenére a vádlott tiszta közlekedési, szabálysértési múlttal rendelkezik. Súlyosító körülményként értékelte a bíróság a büntetőfékezések elszaporodottságát.

[44] Figyelemmel a vádlott büntetlen előéletére, eddigi életvezetésére és a bűncselekmény óta eltelt időmúlásra, a bíróság lehetőséget látott a Btk. 33.§ (4) bekezdésében foglaltak alkalmazására, és a vádlottat a Btk. 50.§ (1) és (3) bekezdése alapján pénzbüntetésre ítélte. A bíróság álláspontja szerint az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyával, a vádlott bűnösségének fokával, valamint az enyhítő és súlyosító körülményekkel a 150 napi tétel pénzbüntetés áll arányban.

[45] A bíróság a pénzbüntetés 1 napi tételének összegét a vádlott vagyoni- és jövedelmi viszonyaira tekintettel állapította meg.

[46] A bíróság a Btk. 51.§ (1) bekezdése szerint rendelkezett arról, hogy ha a vádlott a pénzbüntetést nem fizeti meg, azt szabadságvesztésre kell átváltoztatni. A 2013. évi CCXL. törvény (Bv.tv.) 292.§ (4) bekezdése értelmében átváltoztatás esetén 1 napi tétel pénzbüntetés helyébe 1 napi szabadságvesztés lép.

[47] Az így kiszabott pénzbüntetés megfizetésére a Btk. 50. § (4) bekezdése alapján engedélyezett részletfizetést.

[48] A bíróság mellőzte a Btk. 55.§ (1) bekezdés a.) pontja szerinti közúti járművezetéstől eltiltás kiszabását tekintettel arra, hogy a vádlott a bűncselekménykor 36 éve rendelkezett, jelenleg 39 éve rendelkezik vezetői engedéllyel, büntetlen előéletű, tiszta közlekedési múltja van, ellene szabálysértési eljárás nem indult. Bár a vádlott szándékos KRESZ szabályszegésével több személy testi épségét szándékosan veszélyeztette, azonban az enyhítő körülmények számára és súlyára tekintettel a bíróság úgy ítélte meg, hogy ezen büntetési nem 2,5 évvel a bűncselekmény elkövetését követően már aránytalan hátrányt jelentene a vádlott számára. Utal a bíróság továbbá arra, hogy a baleset óta a vádlott továbbra is vezet.

[49] A bíróság a Be. 574. § (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[50] A bíróság a közfeladatot ellátó személy elleni erőszak bűntette kapcsán helyszíni tárgyalás tartására irányuló védői bizonyítási indítványt elutasította, azt szükségtelennek tartotta, tekintettel arra, hogy tanú5 tanú vallomása a bíróságban kétségeket nem ébresztett, az élményszerű volt, nemcsak a vádlottat terhelő, de a vádlottat mentő körülményekről is beszámolt, az részben egyezett is a vádlott vallomásával.

Sz, 2021. június 8.

Dr. Gerber Csilla sk.

bíró